

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Filipem Liškou v právní věci

žalobkyně: **Mgr. [Jméno] [Příjmení]**, nar. xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem JUDr. Františkem Vyskočilem, Ph.D.,
sídlem Voršilská 10, 110 00 Praha

proti

žalované: **BAUER MEDIA, v.o.s.**, IČ 49709968
sídlem Moulíkova 3286/1b, 150 00 Praha
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Šebkem
sídlem Moravská 52, 120 00 Praha,

o ochraně osobnosti,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 1 300 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba co do povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 1 500 000 Kč.
- III. Žalovaná je povinna nahradit českému státu náklady řízení ve výši 5 823,40 Kč, a to na účet Městského soudu v Praze do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 203 979,50 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 12. 7. 2012 u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu osobnosti s tím, že je xxx xxx [Osoba 1] a jednáním žalované bylo zasaženo do jejích osobnostních práv.
2. Konkrétně žalobkyně tvrdila, že žalovaná je obchodní společností s předmětem podnikání vydavatelská činnost a distribuce periodického a neperiodického tisku. V rámci své činnosti žalovaná vydává týdeník Pestrý svět. V čísle xxx tohoto týdeníku, který byl vydán xxx, byl publikován článek pod titulkem „xxx xxx xxx“, na který je výrazně upoutáno již na titulní straně titulkem „Xxx xxx xxx: Xxx xxx xxx“ s velkou fotografií žalobkyně. Podstatou článku je sdělení, že si žalobkyně měla „najít milence“ a být s ním i o víkendu, kdy skončil její manžel. Článek obsahuje nepravdivá tvrzení týkající se žalobkyně, která jsou objektivně způsobilá zasáhnout do jejích osobnostních práv. Žalovaná svými skutkovými tvrzeními naznačuje, že žalobkyně je morálně a lidsky zkažená, neboť měla za trvání manželství s xxx udržovat milenecký mimomanželský poměr s jinou osobou, přičemž jej má udržovat doposud i po manželově smrti. Toto tvrzení je vyhanou pomluvou. U článku byla připojena fotografie, přičemž žalobkyně uvádí, že muž na fotografii je [Osoba 2], xxx a fotografie byla pořízena při příležitosti natáčení xxx Xxx v areálu pražského letiště. Jmenovaný ji doprovázel na nákup. Žalobkyně má za to, že informacemi publikovanými v článku došlo k extrémnímu zásahu do jejích osobnostních práv, zvláště pak její dobré pověsti, lidské důstojnosti, občanské cti a práva na soukromí. Žalobkyně po žalované požadovala odstranění sdělení ze stránek na doméně www.bauermedia.cz, a aby se zdržela dalšího šíření tohoto sdělení. Dále žalobkyně požadovala omluvu a finanční satisfakci ve výši 5 000 000 Kč.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že není pravdou, že by žalovaná o žalobkyni uveřejnila nepravdivé informace, kterými by zasáhla do jejích osobnostních práv. Předmětem článku není žádné hodnocení chování žalobkyně a ani jejích morálních či lidských kvalit, jak žalobkyně dovozuje. Předmětem článku jsou dvě skutečnosti, které bez ohledu na činnost žalované nastaly v oblasti života a činnosti osob absolutního veřejného zájmu mezi které žalobkyně nepochybně patří, a to jako manželka xxx nebo jako xxx. Těmito událostmi byly – jednak v celostátním měřítku řešena kauza mužského doprovodu žalobkyně v prostorách pražského letiště a přinejmenším v oblasti Xxx a veřejností šířená informace o tamním pobytu žalobkyně. Žalovaná žádnou z těchto kauz, které jsou popsány v článku, nijak nevyvolávala a na jejich vzniku se nepodílela. Žalovaná ani jednu z uvedených popisovaných záležitostí neprezentovala jako pravdivou, ani se za jejich pravdivost svým vyjádřením nestavěla. Důsledně uváděla, že ani jedna z kauz nemusí mít pravdivý základ, a že je dokonce ani sama za pravdivé nepovažuje. Pokud se týká první části článku týkající se zastížení žalobkyně na pražském letišti v doprovodu jiného muže, do kterého byla žalobkyně „zavěšena“, je předmětný článek pouze reakcí na mediálně skutečně intenzivně řešenou událost. Základem byl článek uveřejněný v deníku AHA! dne 15.3.2012, na který navazovaly další články a reakce žalobkyně uveřejněná prostřednictvím řady tuzemských médií. Zpracování v časopise Pestrý svět bylo vyvážené. Vedle úvodní informace o mediální kauze žalovaná popsala možnou reakci veřejnosti a stanovisko k této záležitosti vydala sama žalobkyně. To žalovaná uveřejnila v rozsahu, který rozhodně není nijak zanedbatelný. Žalobkyně uvádí v žalobě nepravdivé informace o tom, že žalovaná žádné vyjádření od žalobkyně nežádala. Žalovaná totiž dne 15.3.2012 prostřednictvím [Osoba 3], šéfredaktorky časopisu Pestrý svět, zaslala žalobkyni sms zprávu se žádostí o vyjádření. Toho se jí však nedostalo. V souvislosti s uvedenou mediální kauzou žalovaná v předmětném článku zmínila další ze spekulací o žalobkyni, které byly v dané době veřejně diskutovány, a to její údajné pobyty ve Xxx a to ještě po dobu trvání jejího manželství. Stejně jako v prvním případě však žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

pouze důsledně popisuje existenci spekulací, jejichž pravdivost se sice pokoušela potvrdit či vyvrátit. Nečiní však žádné závěry o jejich pravdivosti. Z této části předmětného článku nelze vyvodit ani to, že by žalovaná čtenáři nějak podsouvala, že by se informace měly zakládat na pravdě. Tyto zprávy sama žalovaná označuje jako ty, kterým se nechce věřit. V závěrečné části článku se žalovaná zamýšlí nad tím, že se může jednat pouze o pomluvy, že se chování žalované, o kterém se spekuluje, jeví velmi nepravděpodobné. Žalovaná tedy odmítá, že by tvrdila či jako pravdivé informace prezentovala zprávy o pobytu žalobkyně s milencem ve Xxx. Toto nelze dovodit ani z citací třetích osob. Na jejich základě žalovaná nečinila žádné závěry a tyto citace jsou činěny pouze k dokreslení toho, že jisté spekulace či fámy ohledně žalobkyně skutečně existují. Žalovaná zdůrazňuje, že je třeba rozlišovat situaci, že by předmětný článek popisoval návštěvy žalobkyně ve Xxx od skutečnosti, kdy předmětný článek pouze popisuje, jakým různým informacím musí žalobkyně čelit. Pokud se týká citace třetích osob, v článku nejsou uvedena jména, avšak totožnost osob i žalované je známá. Žalovaná zdůrazňuje, že tyto citace jsou použity nikoliv k prokázání pravdivosti tvrzení, že žalobkyně po dobu trvání manželství pobývala ve Xxx s jiným mužem, nýbrž k prokázání skutečnosti, že tyto informace byly přinejmenším v tomto městě veřejností šířeny. Žalovaná má tudíž za to, že do osobnostních práv žalobkyně nezasáhla. Pokud se týká požadavku na přiznání finanční satisfakce ve výši 5 000 000 Kč, tuto částku žalovaná považuje za nepřiměřenou.

4. Soud ve věci rozhodl **rozsudkem** č. j. 37 C 83/2012–202 ze dne 13. listopadu 2015, kterým zamítl žalobu, pokud se jí žalobkyně domáhala, že žalovaná je povinna odstranit sdělení ze stránek na doméně www.bauermedia.cz a zdržet se dalšího šíření tohoto sdělení. Dále soud rozhodl, že žalovaná je povinna doručit žalobkyni písemnou omluvu a dále zaplatit finanční satisfakci ve výši 1 200 000 Kč. Zbylou požadovanou část, tj. ve výši 3 800 000 Kč, soud nepřiznal.
5. K **odvolání** účastníků Vrchní soud v Praze rozsudkem č. j. 1 Co 15/2016-248 ze dne 8. března 2017 rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu uložení povinnosti žalované omluvit se žalobkyni potvrdil a v části, v níž byla zamítnuta žaloba na zdržení se dalšího šíření sdělení a o zaplacení částky 5 000 000 Kč rozsudek zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení, s tím, že ve vztahu k peněžité náhradě soud řádně neodůvodnil, proč neprovedl listinné důkazy navržené žalovanou, jak jsou uvedeny v odvolání, nezabýval se všemi žalobkyní tvrzenými a prokazovanými zásahy článku do jí namítaných osobnostních práv, jak na to bylo poukazováno v odvolání, zejména dopadem článku na její charitativní činnost.
6. Soud v **novém rozhodnutí** (č. j. 37 C 83/2012-260 ze dne 6. 9. 2017) rozhodl tak, že zamítl nárok na odstranění sdělení o [Jméno] [Příjmení], přiznal žalobkyni částku 1 200 000 Kč a zamítl částku 3 800 000 Kč. Soud přitom poukázal na zákonnou úpravu § 11 a § 13 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“), i východiska, z nichž rozhodnutí soudů ve věcech ochrany osobnosti vycházejí, a dospěl k závěru, že tvrzeními uvedenými v článku byla snížena čest a důstojnost žalobkyně. Při úvaze o přiměřenosti výše náhrady nemajetkové újmy v penězích soud přihlédl k samotnému účelu a funkcím tohoto institutu při ochraně osobnosti, s tím, že satisfakce by měla plnit i preventivně-sankční funkci. V tomto případě nebyl sice prokázán zlý úmysl žalované, ta se však – jak soud doplnil – vedena cílem zvýšení prodejů své tiskoviny – uchýlila k publikaci bulvární zprávy bez náležitého ověření. Soud dále přihlédl k celkovému dehonestujícímu vyznění článku spolu s fotografiemi, které obsahovaly hotelový pokoj a navozovaly zcela jasně amorálnost žalobkyně, připojil též odkaz na rozhodnutí Ústavního soudu o potřebě bránit bulvarizaci veřejného mínění i soudními rozhodnutími tam, kde jsou neefektivní jiné nástroje, zejména administrativně-správní, sloužící k regulaci či postihu takového jednání. Soud uzavřel, že částku 1 200 000 Kč považuje za přiměřenou vzhledem k

okolnostem uvedeným na straně žalobkyně a žalované s tím, že bylo zasaženo do osobnostní sféry soukromí, profesní cti a lidské důstojnosti na straně žalobkyně a dále do sféry rodinných vazeb.

7. K **odvolání** účastníků rozhodl Vrchní soud v Praze rozsudkem č. j. 3 Co 105/2018-328 ze dne 20. 8. 2019, kterým potvrdil rozsudek soudu o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni 1 200 000 Kč, oproti soudu prvního stupně však přiznal žalobkyni dalších 2 800 000 Kč. Odvolací soud uzavřel, že podle § 136 o. s. ř. za přiměřenou všem tam popsaným hlediskům a funkcím zadostiučinění, zejména pak vzhledem k již podrobně rozebranému rozsahu nehmotné újmy žalobkyně na jejích osobnostních právech, chráněných § 11 obč. zák., s přihlédnutím k okolnostem, povaze a intenzitě zásahu, tedy vedle rozsahu působení nepravdivých tvrzení na veřejnost a ovlivnění pohledu na žalobkyni, s přihlédnutím k osobě rušitele – žalované, dovodil, že protiprávnímu zásahu a jím způsobené nehmotné újmě žalobkyně odpovídá zaplacení zadostiučinění v částce 4 mil. Kč. Byť tato částka přesahuje běžně přiznávané částky, odpovídá jak mimořádným okolnostem této věci, tak rovněž hledisku přiměřenosti. Zásah do osobnostních práv žalobkyně, jak byl v řízení prokázán, byl natolik extrémní, že bylo na místě k odstranění nemajetkové újmy na její cti, důstojnosti, vážnosti ve společnosti a její dobré pověsti přiznat peněžité zadostiučinění v uvedené výši.
8. **Nejvyšší soud** svým rozhodnutím č. j. 25 Cdo 1004/2020-356 ze dne 16. 12. 2020 rozsudek odvolacího soudu zrušil co do přiznané částky 4 000 000 Kč, neboť dospěl k závěru, že byť zde jsou dány okolnosti, odůvodňující přiznání vysokého finančního zadostiučinění, jeví se přiznaná částka nepřiměřeně vysoká. Výše zadostiučinění musí být v přijatelné relaci k náhradám přiznávaným za závažné zásahy do jiných osobnostních práv v dané době (rok 2012), neboť v opačném případě by došlo k neospravedlnitelné disproporci, vnímané jako extrémní nespravedlnost zejména obětmi násilné trestné činnosti či tzv. sekundárními obětmi. Pro člověka, který ztratil člena rodiny v důsledku protiprávního jednání škůdce, by nebylo žádným způsobem odůvodnitelné, že jeho ztráta bude odčiněna náhradou pohybující se v rozmezí pěti set tisíc až milionu korun, jen výjimečně více, zatímco náhrada za utržení na cti, byť závažná, by vedla k přiznání finančního zadostiučinění ve výši několika milionů. Obdobně nepřiměřeně by vyznělo srovnání takového zadostiučinění s částkou 500 000 Kč, která byla jako náhrada nemajetkové újmy přiznána v adhezním řízení přímé oběti zvláště závažného zločinu znásilnění. Přitom je třeba si uvědomit, že ve všech těchto případech jde o zásah do typově obdobných a hierarchicky srovnatelných osobnostních práv – práva na čest, důstojnost, vážnost, soukromí a rodinný život, byť se liší způsob a provedení zásahu i povaha následku. Argumentace žalobkyně pro přiznání zvýšené náhrady ztrátami v jejích charitativních aktivitách, jakož i polemika žalované s těmito argumenty, nemají pro stanovení výše náhrady bezprostřední význam vzhledem k tomu, že finanční zadostiučinění za zásah do osobnostních práv nelze ztotožňovat s náhradou majetkové újmy, kterou poškozený v důsledku zásahu do jeho pověsti mohl utrpět. Stalo-li se tak, může jít jen o jednu z okolností, které bude soud při posouzení věci brát v úvahu. Stejně tak zisk, kterého škůdce dosáhl při publikování závadné informace o populární osobě, není jediným, ba ani nejvýznamnějším činitelem, který by měl ovlivnit výši relutární náhrady, kterou nelze stanovit výpočtem „zisk škůdce = relutární náhrada“, a to ani v případě, že by byl zisk stanoven ekonomicky správným způsobem. Důvodná je námitka žalované, že vůči ní náhrada nemůže plnit preventivní roli. V době rozhodování odvolacího soudu již žalovaná ukončila svou vydavatelskou činnost, což odvolací soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice zmínil, ale měl za to, že vysoká náhrada odradí zprostředkovaně celý okruh vydavatelů bulvárního tisku. S touto úvahou se dovolací soud neztotožňuje, pokládá ji za zjednodušenou. Jsou-li určité pochybnosti o preventivně sankční funkci relutární náhrady přímo ve vztahu k subjektu, jenž se zásahu do osobnostních práv dopustil, tím méně je přijatelné založit

Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

rozhodnutí jen na naději, že výše náhrady v této věci zabrání v obdobném jednání do budoucna jiným, blíže nespecifikovaným vydavatelům bulvárních tiskovin.

9. V novém řízení **odvolací soud** znovu přezkoumal odvolání obou účastnic rozsudek soudu prvního stupně a uvedl, že odvolací soud se ztotožnil s výsledným hodnocením zjištěného skutkového stavu a závěry soudu prvního stupně, že došlo k výraznému zásahu do osobnostních práv žalobkyně a že žalobkyni náleží vedle morálního i peněžité zadostiučinění, a ve své úvaze dle § 136 o. s. ř., v níž posuzoval závažnost vzniklé újmy a okolnosti, za nichž k porušení práva došlo, dovodil, že újmě žalobkyni vzniklé je přiměřené finanční zadostiučinění 1 200 000 Kč.
10. Nové **dovolání** žalobkyně v rozsahu nepřiznaných 2,8 milionů bylo odmítnuto usnesením č. j. 25 Cdo 2846/2022-394 ze dne 14. 12. 2022. Nejvyšší soud uzavřel, že stanovení formy nebo výše přiměřeného zadostiučinění je především úkolem soudu prvního stupně a přezkum úvah tohoto soudu úkolem soudu odvolacího. Přípustnost dovolání nemůže založit pouhý nesouhlas s formou nebo výší zadostiučinění. Při posouzení výše peněžitého zadostiučinění se odvolací soud neodchýlil od rozhodovací praxe dovolacího ani Ústavního soudu.
11. **Ústavní soud** nálezem sp. zn. I. ÚS 428/23 ze dne 23. 1. 2025 ve znění opravného usnesení ze dne 7. 8. 2025 zrušil rozhodnutí Nejvyššího, Vrchního i Městského soudu v Praze v rozsahu nepřiznaných 2,8 milionů. Ústavní soud na rozdíl od Nejvyššího soudu uvedl, že „nelze přehlížet existenci případů neoprávněných zásahů do práva na ochranu osobnosti, které sice nedosahují správněprávní či trestněprávní intenzity, ale přesto je u nich zesílená potřeba uplatnit preventivně-sankční funkci postihu, a to mj. s ohledem na povahu zavinění původce. Byť je odpovědnost za tento soukromoprávní delikt vystavěna na objektivním principu, subjektivní prvek zavinění je významný právě pro následné stanovení výše peněžitého zadostiučinění jako sankce za porušení právní povinnosti. Základní myšlenkou preventivně-sankční funkce je, že forma a míra zavinění má podstatný vliv na intenzitu zásahu do osobnostních práv, a tudíž přímo ovlivňuje potřebu nižšího či vyššího peněžitého zadostiučinění. Preventivně-sankční funkce se tedy neuplatňuje odděleně od satisfakční funkce relutární náhrady, ale naopak je její nepostradatelnou součástí. S formou a mírou zavinění rovněž úzce souvisí charakter původce neoprávněného zásahu, ale i další okolnosti protiprávního jednání včetně jeho pohnutek. Tzv. bulvární média v tomto ohledu zastávají specifickou pozici. Jejich podnikatelská činnost je totiž založena z velké části na úmyslném zveřejňování senzačních pomlouvačných a lidskou důstojnost snižujících nařčeních veřejně činných a známých osob. Převažujícím účelem jejich produkce je majetkový prospěch, který se přitom odvíjí od parametrů určujících i intenzitu zásahu. Zvýšený prodej tisku či ekvivalentních digitálních produktů (včetně reklamy a inzerce) totiž vede nejen k vyšším ziskům, ale zároveň i k širšímu dosahu a rozsahu újmy. Ústavní soud na tomto místě rovněž poznamenává, že míra ochrany svobody projevu je u zpráv bulvárního charakteru významně oslabena. V těchto případech neoprávněného zásahu do práva na ochranu osobnosti tedy lze přijímat opatření s cílem odradit původce od protiprávního jednání a zajistit účinnou ochranu práv jednotlivců. Výše náhrady nemajetkové újmy však ani u tzv. bulvárních médií nemůže být likvidační, neboť i nepřiměřenou výší peněžitého zadostiučinění může dojít k porušení práva na svobodu projevu... Teze, že na neoprávněném zásahu nesmí jejich původci „vydělat“ (tj. nesmí se jim „vyplatit“), je racionální a opodstatněná, a to i z hlediska předcházení porušování práv jednotlivců. I výši zisků, které bulvární médium v souvislosti s neoprávněným zásahem (přímo i nepřímo) utržilo, tedy mohou soudy zohlednit v rámci svého volného uvážení o přiměřenosti peněžitého zadostiučinění tak, aby výsledná částka odrážela nejen rozsah způsobené nemajetkové újmy, ale rovněž společenskou závadnost a nepřípustnost daného protiprávního jednání. Omezeně lze vycházet i z celkových majetkových poměrů původce. Výše

[illegible]

- Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

šlapko. My všichni víme, že si sis ho vzala pro prachy a teď se to prokázalo“. Reakce jí házely především do schránky. Zpráva doputovala i ke členům rodiny. Pro dceru to bylo velmi nepříjemné. Matce žalobkyně je 90 let a bydlí spolu. Přišla v podstatě o všechny kamarádky, protože jsou mimopražské a tam je situace jiná. Maminka plakala, že jí říkají, jak žalobkyni vychovala. Připouští, že o ní vyšla řada knih, nicméně po vyjití těchto knih, event. článků, žádný odliv sponzorů nezaznamenala. V tomto případě však rozsah odlivu sponzorů byl značný. Jen např. jedna firma slíbila 500 000 Kč a nedodala je.

24. *Výpovědi svědkyně Mgr. [Osoba 9]* bylo prokázáno, že od září 2011 zajišťovala společně s dalšími řádovými sestrami péči o pana xxx a to buď na Xxx, nebo v Praze. Na Xxx přespávaly, v Praze přes noc nebyly, v péči se střídaly. Vzpomíná si například, že po návštěvě Dalajlámy byla žalobkyně s manželem v Praze, strávili pěkný večer a svědkyně u toho byla. Časopis, kde byl publikován předmětný článek, viděla u benzínové pumpy. Článek četla na internetu. Velmi jí to dopálilo. V Praze byla žalobkyně s panem [Osoba 1] stále, na Xxx je to 2,5 hodiny, měla své pracovní povinnosti, ale byla s ním v neustálém telefonním kontaktu. Svědkyně si vzpomíná na inkriminovaný víkend – žalobkyně telefonovala, sestra, která byla ve službě, potřebovala něco najít, protože se čekalo, že paní přijede a pak se od sestry dozvěděla, že přijela. Na článek se svědkyně ptala řada lidí, zda je to pravda či nikoliv. Svědkyně potvrdila, že předmětný víkend žalobkyně s panem xxx byla. Reakce lidí se objevovaly stále i na vzpomínkové akci. V Kyjově ještě nějakou dobu poté. Bylo dost lidí, kteří článek věřili, a to přesto, že svědkyně říkala, že paní [Příjmení] o víkendu byla doma.
25. *Výpovědi svědkyně Mgr. [Osoba 10]* bylo prokázáno, že je sestrou Boromejkou a o [Osoba 1] se starala od 20. 7. asi 5 týdnů na Xxx, přičemž paní [Příjmení] tam byla také. Od září se o něj starala 4 dny v měsíci nepřetržitě. Když byl v Praze, docházela svědkyně do Xxx. V případě posledního víkendu odjížděla s paní [Příjmení] 17. 12. z Prahy. Dojely na Xxx v 18 hodin a potom 18. 12. ráno pan xxx zemřel. 19. 12. odjížděli společně se žalobkyní a ochrankou pohřební limuzínou do Prahy. Článek viděla svědkyně na internetu. Lidé se jí ptali, jak to bylo a věřili tomu. Sama odpovídala, že poslední víkend s žalobkyní byla. Například ví, že tomu věřil MUDr. [Osoba 11], primář chirurgie ve xxx. Známí se svědkyně ptali i na jiné věci, neboť věděli, že byla nějakou dobu u pana xxx. Konkrétně se ptali na článek v Pestrém světě, neboť se jednalo právě o poslední víkend pana xxx.
26. *Výpovědi svědkyně [Osoba 11]* bylo prokázáno, že je řádovou sestrou a s péčí o pana xxx začala v červnu na xxx a potom v červenci se přesunuli na Xxx. Pobývala tam vždy 4 dny. V péči se střídaly. Sestavoval se harmonogram dobrovolníků, jednalo se o 5 sester. Shodou okolností na Xxx byla poslední víkend života pana xxx. Přijela v pátek ráno a střídala paní [Osoba 9], sekretářku. Žalobkyně komunikovala, slyšela vnoučata a ví, že chtěla přijet, ale v ten pátek jí to pan xxx rozmlouval, že je špatné počasí, byla bouřka a chtěla přijet svým autem. Přijela až 17. a svědkyně odjížděla 17., asi v 19:30 hod. Na článek, který svědkyně nečetla, lidé reagovali. Měla např. sráž po 35 letech a lidé se jí ptali, zda je opravdu možné, že tohle paní dělala. Jak je to možné, že mohla být s někým jiným o víkendu, kdy pan xxx umíral. Ten víkend telefonovala žalobkyně s panem xxx několikrát – v pátek i sobotu.
27. *Výpovědi svědkyně [Osoba 13]* bylo prokázáno, že je známou žalobkyně. Mají spolu společné známé a stýkají se. Článek četla, viděla i upoutávku v televizi. Poté se na ni obrátila řada kamarádek, které se ptaly co je na tom pravdy. Zda žalobkyně má milence, zda s ním byla skutečně v době, kdy pan xxx na tom byl špatně. Lidé tomu věřili tak na 50 %. Lidé se svědkyně ptali ještě dlouho. Z otázek vyplývalo, že i když to není tak úplně jak bylo napsáno, nějakého milence měla a má. S žalobkyní se svědkyně zná delší dobu a to od té doby, co se stala manželkou pana xxx. Článek jako celek na svědkyni působil, že informace jsou pravdivé. I v minulosti se jí lidé ptali, když Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

byly publikovány články o žalobkyni a panu xxx. Ptali se jí na názor na knihy, které o nich vyšly. Například na knihu xxx, která vyšla někdy v r. 1997 a na diskutovanou knihu xxx. 90 % reakcí bylo odsuzujících a vydání této knihy považovali přinejmenším za nevhodné.

28. *Výpovědi svědkyně [Osoba 14]* bylo prokázáno, že článek nečetla, ví však, že článek vyšel. S žalobkyní jsou kamarádky, světovala se jí, hovoří spolu o všem celý život. Jednalo se v té době o nejhorší období života žalobkyně a článek byl rána pod pás. Článek vyšel přesně o narozeninách žalobkyně. Článek byl vymyšlený a vykonstruovaný a žalobkyni chtěli poškodit v tak citlivé době, o jakou se tehdy jednalo. Žalobkyně měla jiné starosti než řešit problémy tohoto druhu. Se žalobkyní samozřejmě řešily i knihy, které se týkaly žalobkyně. Řešily téměř každou knihu. I poslední knihu xxx.
29. *Výpovědi svědka [Osoba 15]* bylo prokázáno, že pracuje v Nadaci xxx. Článek četl. Okolí reagovalo velmi negativně, přičemž se jednalo o známé a lidi, se kterými spolupracuje. Vyjadřovali se, jak může pracovat s takovou ženou, která dělá takové věci, jak je možné, že se před smrtí manžela takto chovala. Svědek má na starosti internetové stránky, je administrátorem stránek a na facebooku se objevily dost vulgární zprávy. Typu „dívko, ty sis ho vzala za peníze. Teď když umírá, našla sis nového“. Článek měl dopad i na Nadaci xxx. Od smrti pana [Osoba 1] uběhala krátká doba, např. měli sponzora, který měl poskytnout 500 000 Kč, což byla nemalá částka a s ohledem na údaje uvedené v článku, tuto částku neposkytl. Jednalo se o Nadaci xxx. S článkem se svědek seznámil, protože v nadaci dělá řadu let. Do náplně jeho práce patří i monitorování článků a Pestrý svět si lidé kupují. V případě facebooku se jednalo o fanouškovské stránky paní [Příjmení], takže tam se víceméně negativní reakce neobjevují, přispívají tam lidé, kteří ji mají rádi – negativní reakce se objevily teprve po vyjití článku. Pokud se týká dalších publikací, např. knihy Sedm týdnů, které otřásl hradem, ta vyšla ještě předtím, než svědek do nadace nastoupil a na Tajnou knihu okolí reagovalo. Ale vzhledem k tomu, že byla medializována, autorku považovali za psychicky narušenou osobu. Ani v té době se neobjevily negativní reakce na žalobkyni. V případě sponzoringu jsou jednání dlouhodobá a je na rozhodnutí sponzora, zda se rozhodne dar poskytnout či nikoliv. Pokud však dojde k příslibu, z 99 % je sponzorský dar poskytnut. Pokud se týká pana [Osoba 16], po vyjití článku s ním svědek jednal a jeho stanovisko bylo, že pokud by nadace v té době dar poskytla, vneslo by to špatné světlo i na ni. Došlo samozřejmě i k dalšímu propadu příspěvků.
30. *Výpovědi svědkyně JUDr. [Osoba 17]*, dcery žalobkyně, bylo prokázáno, že pokud se týká víkendu 16.–18. 12. 2011, v pátek přišla k žalobkyni na návštěvu a odpoledne šla s větší dcerou do kostela sv. Matěje na mši. Po návratu zůstala a spala u ní i se psem, který byl nemocný. Poté volali pana [Osoba 1]. On říkal, aby přijela. Druhý den jela žalobkyně do xxx xxx a pak odpoledne odjela na Xxx. Článek byl publikován xxx., tj. v den, kdy měla žalobkyně narozeniny. Reakce na článek byly velké, jednak byly anonymní. Například si vzpomíná, že byla s lidmi a dětmi na hřišti a matky si schválně před ní povídaly – četla jsi to? To jsme věděli. Reagovali i známí a ptali se, zda je to pravda. Reakce trvaly asi měsíc od vyjití článku. Pestrý svět je časopis, který je čtený a najdete ho i u kadeřníka a lékaře. Na článek reagovala i matka žalobkyně, které je 90 let a pochází z věřící rodiny z xxx. Vůbec nemohli pochopit, jak v takové citlivé době mohou vycházet taková dehostenující tvrzení. V minulosti zaznamenala svědkyně na žalobkyni nějaké reakce, ale ne v takové míře. V případě tohoto článku se jednalo o dlouhodobý efekt. Ani v době, kdy si žalobkyně vzala p. [Osoba 1] a svědkyně vnímala reakce ze strany veřejnosti, nebyly tyto reakce takové. Reakce nebyly negativní ani v té době, kdy matka svědkyně vzala p. [Osoba 1] necelý rok po úmrtí jeho manželky.
31. *Výpovědi svědkyně Mgr. [Osoba 18]* bylo prokázáno, že je ředitelkou xxx, článek četla teprve před jednáním. Věděla však, že článek vyšel 4 měsíce po smrti [Osoba 1] a znala jeho obsah. Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

Zaznamenala reakce okolí, např. na chalupě. Žalobkyni zná z nadačního sektoru a jsou přítelkyně. O článku se dozvěděla od žalobkyně, kterou takové věci velmi trápí.

32. *Výpovědi svědka [Osoba 19]* bylo prokázáno, že zná žalobkyni z doby, kdy natáčeli film *Odcházení* s p. [Osoba 1]. Článek, který byl publikován v týdeníku *Pestrý svět*, četl a pokud tam bylo uvedeno, že měl být on sám s p. [Příjmení] v lázních, není to pravda. Článek zřejmě vznikl na základě fotografie z letiště, která je také zkreslená. V té době vykonával svědek pouze své povolání, když žalobkyni doprovodil na nákup při natáčení seriálu *Xxx*. Je *xxx*. Tomu co se zrekapitulovalo v *Pestrém světě* předcházely ještě další články, což svědek sám vnímal. Jednalo se např. o článek v novinách *Aha!*. Sám se žalobkyni o článcích mluvil, ale nejvíce o článku v *Pestrém světě*, kde celou věc posunuli dál a byla to poslední tečka, neboť to bylo v době, kdy zemřel pan *xxx*. V článku si sám dovodil, že ten, co měl být s žalobkyní ve *Xxx*, je on. Reakce na články se postupně stupňovaly. Byla řada lidí, kteří tomu věřili a věřili tomu i lidé z okruhu přátel svědka. Reagovali lidé z rodiny a reagovala i přítelkyně svědka, která v té době neprožívala dobré období a informace z článku to ještě umocnily.
33. *Výpovědi svědkyně [Osoba 20]* bylo prokázáno, že je známou žalobkyně, a to už řadu let. Kolem narozenin žalobkyně viděla na stánku časopis, který koupila. Telefonovala žalobkyni a ta už věděla, že článek vyšel. Byla velmi rozrušená, velmi ji to poznamenalo i v povolání, žádný článek před tím ji takto nerozrušil. Den, kdy zemřel [Osoba 1], se stavovala u svědkyně, než jela na *Xxx*, byla u ní se psem, který měl rakovinu. Šla z veteriny a byla velmi rozrušená. Spousta lidí se zajímala, jak to vlastně je. Např. *xxx*, *xxx* atd. Žalobkyni to velmi poškodilo.
34. *Výpovědi svědka [Osoba 21]* bylo prokázáno, že je autorem knihy *Sedm týdnů*, které otrásly hradem. Kniha byla publikovaná v r. 1998 a pojednává o vztahu žalobkyně s [Osoba 1] do uzavření jejich sňatku a o nemoci [Osoba 1]. Při psaní knihy vycházel svědek z otevřených zdrojů, které byly veřejně přístupné a z rozhovorů s různými lidmi. U spousty věcí se jedná o literární licenci. Nejednalo se o faktografické dílo. Pokud se týká předmětné knihy, žalobkyně společně s manželem podali žalobu na ochranu osobnosti, kde bylo zažalováno několik subjektů. Nicméně poté byla žaloba vzata zpět. Kniha vyšla ve dvou vydáních, jedno cenzurované, jedno necenzurované a jednalo se o marketingový tah. Z cenzurovaného byly vypuštěny žalované pasáže. Určité pasáže byly vyčerpány a součástí knihy je rovněž žaloba. V knize je údaj, že [Osoba 1] a [jméno] [Příjmení] se scházeli ještě za života paní [Osoba 22]. Svědek se domnívá, že tento údaj se objevil již před tím v některých médiích a měl informace asi od tří osob. Tento údaj se šířil Prahou. Podrobnosti si svědek již nepamatuje, nevzpomíná si v případě rozhovoru s p. L., zda se jednalo o věrnou interpretaci nebo o fikci. Možná to bylo dokreslení celé situace, která tenkrát probíhala. O svatbě [Osoba 1] s žalobkyní vědělo pouze nejbližší okolí, které na svatbě spolupracovalo. Svatba byla utajená a veřejnost reagovala tak, že byla překvapená. Byla překvapená tak, že to byla právě žalobkyně. V průběhu nemoci [Osoba 1] byla žalobkyně vlastně záchránce, ale mělo to i své negativní stránky. V době, kdy došlo k napsání knihy a děly se popsané události, byl svědek zaměstnán v TV Nova. V době napsání knihy byl zaměstnán u společnosti Ringier jako novinář. V době, kdy byl [Osoba 1] v nemocnici, nebyli ještě se žalobkyní sezdáni a p. [Příjmení] v nemocnici vydávala různé pokyny personálu, který je nesl nelibě a vnímal ji jako přítelkyni [Osoba 1]. O tom svědčí i několik hovorů MUDr. Pafka. Z pohledu svědka nebyla tehdy nemocnice připravena na to, aby ošetřovala *xxx*, nebyla ani dobře technicky vybavena.
35. *Výpovědi svědka [Osoba 23]* bylo prokázáno, že v letech 1997–2003 pracoval v *xxx* jako ředitel sekretariátu a do toho byl také začleněn sekretariát žalobkyně. Není mu známo nic o tom, že by se objevily informace o mimomanželském poměru žalobkyně nebo [Osoba 1]. Článek, který je předmětem sporu nečetl, zaznamenal knihu *Xxx*, zpověď tajemníka a *Sedm týdnů*, které otrásly Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.

požadovanému přiměřenému zadostiučinění ve výši 5 000 000 Kč soud uvádí, že částka 1,2 milionu byla již žalobkyni pravomocně přiznána a nárok byl co do částky 1 milionu pravomocně zamítnut (rozsudek č. j. 37 C 83/2012-260 ze dne 6. 9. 2017).

46. Soudu proto zbývalo rozhodnout o části nároku ve výši 2,8 milionu s přihlédnutím k celkovému zásahu a intenzitě do osobnostních práv žalobkyně, a to s přihlédnutím k již přiznanými 1,2 miliony.
47. Předpoklady odpovědnosti žalované dle § 11, 13 odst. 1, 2 obč. zák. byly postaveny najisto v předchozích rozhodnutích, a to i vzhledem k přiznané omluvě, která však zároveň nebyla shledána dostatečnou pro napravení způsobené újmy (odst. 18 nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 428/23).
48. Ve věci jde o zásah do osobnostních práv obsahem článku v týdeníku žalované Pestrý svět číslo xxx (a jeho propagací na internetu a v televizích). Z článku vyplývalo, že žalobkyně v době, kdy umíral její manžel, měla být s jiným mužem ve Xxx, kde hodlala strávit víkend. Článek byl doplněn fotografiemi (hotelu, hotelového pokoje...), popisky a titulky. Přes zdánlivě pochybovačné vyznění článku („Xxx...“) nabyl průměrný čtenář po přečtení mínění, že žalobkyně se vytýkaného jednání dopustila, tj. trávila víkend, při kterém zemřel bývalý xxx [Osoba 1], s jiným mužem – potencionálním milencem, což bylo umocněno slogany/titulky typu „Xxx xxx xxx, Šokující nařčení, Xxx xxx xxx“ apod. Po provedeném dokazování bylo postaveno na jisto, že poskytnuté informace (spekulace) žalovanou se nezakládají na pravdě, naopak, některé informace žalovaná úmyslně neuvedla, aby nesnížila šokující efekt článku (např. že milencem nebyl nikdo jiný než pouhý spolupracovník – xxx, který ji při běžných činnostech vypomáhal). Žalobkyně daný víkend nebyla ve Xxx, ale doma a následně u [Osoba 1] na Xxx. Žalovaná vycházela z informací „z doslechu“, z nepodložených zpráv a spekulací a vyvinula velmi malé až žádné úsilí pro ověření těchto informací. Tohoto se dopustila za účelem zvýšení prodeje daného čísla, příp. obecně týdeníku Pestrý svět, a tedy čistě za účelem majetkového prospěchu.
49. Jednáním žalované došlo k zásahu do osobnostních práv žalobkyně, konkrétně do její důstojnosti, pověsti a cti, a to ve značném rozsahu.
50. Podle ustanovení § 13 odst. 3 obč. zák. výši náhrady nemajetkové újmy určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo. Základem analýzy podle zmíněného ustanovení je proto zjištění takových skutečností, které soudu umožní založit úvahu na určitém kvantitativním posouzení základních souvislostí posuzovaného případu. Jak uvedl Nejvyšší soud ČR ve svém rozsudku sp. zn. 30 Cdo 4431/2007 ze dne 7. 10. 2009 relutární zadostiučinění plní především satisfakční funkci, i když úlohu preventivního významu zákonu odpovídajícího a spravedlivého zadostiučinění nelze vylučovat. Vlastní zásah je nutno hodnotit vždy objektivně s přihlédnutím ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu došlo (tzv. konkrétní uplatnění objektivního kritéria), jakož i k osobě postižené fyzické osoby (tzv. diferencované uplatnění objektivního kritéria). Uplatnění konkrétního a diferencovaného objektivního hodnocení znamená, že o snížení důstojnosti postižené fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde za konkrétní situace, za které k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení postižené fyzické osoby. V nálezu sp. zn. I. ÚS 1586/09 ze dne 6. 3. 2012 Ústavní soud k preventivně-sankční povaze relutární satisfakce uvedl, že v pojetí, zohledňujícím význam

intenzity a míry zavinění při stanovení výše relativní náhrady, je zásah do práva na ochranu osobnosti civilním deliktem a přiměřené zadostiučinění jednou z civilněprávních sankcí, která má odrazovat rušitele chráněných osobnostních statků a jeho možné následovníky od protiprávního jednání, a být tak nástrojem speciální i generální prevence, což vyžaduje, aby se jednalo o sankci patřičně důraznou a dostačující (přiměřenou) i z tohoto hlediska. V rozhodnutí soudu musí být preventivně optimalizováno mezi satisfakčním a sankčním působením přiměřeného zadostiučinění, mezi nimiž existuje vztah komplementarity i vztah konkurence.

51. Soud proto zohlednil, že článek měl dopad na všechny složky osobnosti žalobkyně, její osobní, rodinný i profesní život včetně působení v charitativní oblasti. Soud při posuzování výše nároku vycházel z **osoby poškozené** (xxx, xxx, xxx xxx, aktivně činná v oblasti charitativní činnosti), **okolností**, které v době zásahu panovaly (úmrtí bývalého xxx [Osoba 1], kdy pozornost veřejnosti se zčásti zaměřila na samotnou žalobkyni, jeho vdovu a bývalou první dámu), **obsahu** předmětného článku ze dne 22. března 2012 (zveřejnění „šokujícího“ odhalení spočívajícího v obvinění žalobkyně ze schůzky s milencem v hotelu v době úmrtí [Osoba 1], údajná citová náklonost vůči tomuto milenci a naopak nezáměr o svého nemocného manžela), **dosahem** článku (264 476 kusů prodaných výtisků čísla, intenzivní reklamní kampaň na internetu a v televizi), **dopadů** nepravdivých sdělení na život žalobkyně (zpochybnění morální integrity žalobkyně jakožto první dámy, herečky a osoby zastupující nadaci, vulgární napadání žalobkyně čtenáři žalované, nutnost opakovaného vysvětlování rodinným příslušníkům, spolupracovníkům, dárcům, ztráta přislíbených darů nadaci), **osoby rušitele** (společnost provozující bulvární časopisy a publikující neověřené, zavádějící až lživé zprávy za účelem zisku), **míru zavinění** (úmyslné zveřejnění nepravdivých, zavádějících a lživých informací a naopak zamlčení informací pro žalobkyni příznivějších), **motivů** (majetkový prospěch) a konkrétního **prospěchu** rušitele (výnos daného čísla ve výši 2 756 077,41 Kč, který přispěl k celkovému zisku před zdaněním žalované za rok 2012 ve výši 101 milionů).
52. Lze shrnout, že obsah článku a jeho propagace byl útokem na dobrou pověst žalobkyně a přivodil snížení její vážnosti a dobrého jména ve společnosti i otřes postavením, jež zaujímal ještě z doby soužití s bývalým xxx. Tím, že jí přisoudil natolik extrémně nemorální jednání, zcela zpochybnil a narušil její osobní čest a lidskou důstojnost. Ve vztahu k nejbližšímu okolí, v rodinném i profesním životě, zásah přivodil nutnost obhajovat se a vyvracet lživá tvrzení, překonat pochybnosti o svých morálních vlastnostech, a to i pro další úspěšnou činnost v charitativní oblasti (s nutnou obnovou důvěry okolí i dárců ve své další působení v zájmu nadace). Vzhledem k povaze tvrzení je na místě připomenout zásadu, vyjádřenou v rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3063/2009 ze dne 23. 6. 2011, že *skutečnosti týkající se soukromého života jsou zásadně součástí osobního soukromí (vnitřní intimní sféry), a nemohou proto být věcí veřejného zájmu. Relativní výjimka je připouštěna pouze u osob tzv. veřejného zájmu, avšak jen potud, pokud je uvádění takových skutečností na veřejnosti v přímé souvislosti s činností této fyzické osoby ve veřejném životě – konkrétně mají-li význam pro hodnocení schopností a způsobilosti vykonávat veřejnou činnost*. Nehledě k nepravdivosti publikovaných tvrzení nelze tedy shledat jakýkoli ospravedlnitelný důvod k jejich zveřejnění. Jak již uvedeno, žalovaná uveřejnila uvedená tvrzení o mileneckém vztahu žalobkyně v době skonu jejího manžela bez jakéhokoli patřičného ověření, přičemž neprokázala, že měla rozumné důvody pro spoléhání se na jejich pravdivost. Takovým rozumným důvodem nemůže být informace kamarádky redaktorky o tom, co „všichni ví“.
53. Přisuzované zadostiučinění v penězích plní sice především satisfakční a reparační funkci, aby co nejprůběhavějším způsobem napravilo (či alespoň zmírnilo) způsobenou krivdu a duševní strádání poškozené, úlohu preventivně-sankčního významu však také nelze opomíjet.

54. Sankční složka náhrady se pak projevuje v tom, že soud při stanovení výše újmy bere v potaz již zmíněný charakter rušitele, jeho motiv a další okolnosti případu, včetně jeho pohnutek.
55. Preventivní složka náhrady má primárně výchovnou funkci, jedná se o snahu působit na rušitele (individuální prevence) i na osoby v obdobném postavení (generální prevence), aby se obdobného jednání zdržely. Jak uvádí odborná literatura „*Odstraňujícím působením zadostiučinění lze čelit sociálně patologickému nebezpečí ekonomizace výnosů a nákladů protiprávních jednání. Bylo-li by zadostiučinění pokaždé či převážně ... jen nízké bez ohledu na okolnosti, mohlo by to vést k objektivně nežádoucí myšlence, že se zásahy mohou původci vyplatit, zejména docílil-li jimi svého přímého či nepřímého obchodního nebo jiného hospodářského prospěchu (např. vyšší prodejnosti nákladu bulvárního tisku nebo vyšší sledovanosti televizního pořadu pokleslého obsahu, psychologicky zacíleného na pudové či horší stránky diváckých osobností)*“ (K. Eliáš a kol.: Velký akademický komentář, 1. sv., Praha: Linde, 2008, str. 157). V tomto ohledu je nutno přihlídnout i k tomu, že žalovaná provozovala tzv. bulvární média, která byla zaměřena na zveřejňování zkreslených (neúplných) informací za účelem vyvolání emocí, a to za účelem zisku, a tedy zvýšené nutnosti působit na obdobné subjekty, aby se obdobných aktivit vyvarovaly, resp. poskytovaly informace ověřené a úplné. I za situace, kdy žalovaná již činnost (sama) nevyvíjí, je nutné akcentovat právě prevenci generální a částečně i nepřímou individuální prevenci (žalovaná je součástí koncernu, v rámci něhož stále působí rozmanitá média) – viz odst. 76 nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 428/23.
56. Na základě uvedených důvodů soud uzavřel, že podle § 136 o. s. ř. za přiměřenou všem shora popsaným hlediskům a funkcím zadostiučinění, zejména pak vzhledem k již výše podrobně rozebranému rozsahu nehmotné újmy žalobkyně na jejích osobnostních právech, chráněných § 11 obč. zák., s přihlédnutím k okolnostem, povaze a intenzitě zásahu (jenž byl veden vedle obsahu tištěného týdeníku i v dalších médiích v rámci propagace daného čísla – na internetu a v televizích, s přihlédnutím k nákladu a prodeji čísla), tedy vedle rozsahu působení nepravdivých tvrzení na veřejnost a ovlivnění pohledu na žalobkyni, s přihlédnutím k osobě rušitele – žalované, dovedl, že protiprávnímu zásahu a jím způsobené nehmotné újmě žalobkyně odpovídá zaplacení zadostiučinění v částce 2,5 mil. Kč.
57. Byť tato částka přesahuje běžně přiznávané částky, odpovídá jak mimořádným okolnostem této věci, tak rovněž hledisku přiměřenosti (§ 13 odst. 1 a 3 obč. zák.). Zásah do osobnostních práv žalobkyně, jak byl v řízení prokázán, byl natolik extrémní, že bylo na místě k odstranění nemajetkové újmy na její cti, důstojnosti, vážnosti ve společnosti a její dobré pověsti přiznat peněžité zadostiučinění v uvedené výši. Lze nadto dovést, že přiznávané zadostiučinění v dané výši odpovídá poměrům žalované a může splnit vedle své satisfakční funkce zčásti i svou úlohu preventivní, jak k tomu shora, tj. i vést k prosazování zásady, že *protiprávní jednání se nevyplácí*.
58. Oproti původně přiznané částce 4 000 000 Kč vrchním soudem soud vycházel ze zpřesněných údajů o majetkové situaci žalované (namísto cca 500 000 výtisků bylo skutečně prodáno pouze 215 943 kusů, kdy část nákladů se dokonce neprodala a výnos daného čísla nečinil 3,6 milionu, ale „pouze“ 2,7 milionu); dále soud zohlednil dopad předmětného vydání na čtenost časopisu (hned následující díl č. 13/2012 nebyl díky předchozímu „závadnému“ vydání čtenější, naopak byl co do čtenosti v daném měsíci „nejslabší“), nelze tudíž dovést zvýšený zájem o časopis žalované v důsledku šíření nepravdivých tvrzení obsažených v čísle č. xxx a nakonec podíl hrubého zisku napadeného vydání (1 693 371 Kč) na celkovém hrubém zisku žalované v roce 2012 byl zanedbatelný (cca 1,7 %).
59. Soud proto k již pravomocně přiznané částce 1 200 000 Kč přiznal navíc částku 1 300 000 Kč, kdy částka 2 500 000 Kč ve svém souhrnu nejen poskytuje žalobkyni dostatečné zadostiučinění a kompenzuje zásah do její osobnosti, ale zároveň dostatečně zohledňuje a postihuje majetek

žalované, aby se jí (resp. osobám majetkově propojeným) obdobná činnost nevyplácela (přiznaná částka prakticky odnímá zisk z daného čísla časopisu) a zároveň působila obecně preventivně pro ostatní vydavatele.

60. O nákladech řízení vzniklých do zásahu Ústavního soudu soud rozhodoval dle § 142 odst. 3, § 137 o. s. ř. a § 11 odst. 1, § 9 odst. 4 písm. a/, 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), sestávající z odměny advokáta za 19 úkonů právní služby – převzetí věci, sepsí žaloby, podání vyjádření z 15. 11. 2012 a účast na jednáních soudu dne 5. 12. 2012 (delší 2 hodin), 27. 3. 2013 (delší 2 hodin), 18. 9. 2013, 11. 12. 2013, 22. 10. 2014, 13. 5. 2015, 16. 10. 2015, 13. 11. 2015, vyjádření k odvolání protistrany z 10. 3. 2017, účast na jednání dne 6. 9. 2017, odvolání ze dne 25. 10. 2017, účast u jednání dne 20. 8. 2019, vyjádření ze dne 11. 10. 2021, dovolání ze dne 28. 7. 2022, – vše po 3 100 Kč, 19 režijních náhrad po 300 Kč, DPH 10 710 Kč a (poměrně) zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 27 000 Kč, za odvolání ve výši 13 000 Kč, za dovolání ve výši 14 000 Kč.
61. V novém řízení před prvostupňovým soudem náklady žalobkyně činí odměna advokáta za 5,5 úkonů (účast u jednání dne 11. 4. 2025, vyjádření ze dne 29. 5. 2025, účast u jednání dne 2. 9. 2025 v rozsahu 2 úkonů, vyjádření ze dne 16. 9. 2025 a účast u jednání, při kterém bylo pouze vyhlášeno rozhodnutí) po 10 300 Kč dle § 9a odst. 1 písm. a) AT, ve znění po 1. 1. 2025, 6 paušálních náhrad po 450 Kč a DPH 21 %.
62. Celkem tak náklady žalobkyně činí 203 979,50 Kč.
63. Úkony učiněné u Ústavního soudu soud neposuzoval, neboť o takových nákladech může rozhodovat pouze Ústavní soud (§ 62 zákona č. 182/1993 Sb.).
64. O nákladech České republiky soud rozhodl dle § 148 odst. 1 o. s. ř. a uložil je k placení neúspěšné žalované v celém rozsahu, neboť úspěch žalobkyně závisel na úvaze soudu. Náklady státu pak představuje svědecké M. Holíkové ve výši 590 Kč, P. [Osoba 6] ve výši 2 701,60 Kč, M. Brauneisové ve výši 470 Kč a B. Dúcké ve výši 2 061,80 Kč dle příslušných usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný požádat o výkon rozhodnutí u soudu nebo o nařízení exekuce.

Praha dne 23. září 2025

JUDr. Filip Liška v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. Š.